

[Krag.]

foretage en nøje Undersøgelse af, hvad en saadan Lovgivnings Gennemførelse vilde koste.

Jeg maa jo tilstaa, at jeg er gaaet ud fra, at det har den højtærede Minister ved denne Lejlighed ikke gjort. Jeg er gaaet ud fra, at det Udgifts-Maksimum paa ca. 5 Mill. Kr., som er angivet i Bemærkningerne, var et Resultat, som man var kommet til i Socialministeriet. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet, det skal vel altsaa betyde, at dette Resultat er vundet ved Undersøgelser, foretagne i Direktoratet for Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring; men hvis det er Tilfældet, saa forstaaer jeg aldeles ikke den Bemærkning, som Arbejdsdirektoratet fremfører i næstsidste Stykke af Arbejdsdirektoratets lange Skrivelse af 13. November, thi der siges udtrykkeligt:

„desuagtet formener Direktoratet ved den nu givne Lejlighed til at beskæftige sig med det foreliggende Lovforslag at have Ret til at karakterisere o. s. v.“

Ved den nu givne Lejlighed. Tør jeg spørge den højtærede Minister, hvilken Mening vilde der være i dette, hvis der paa et tidligere Tidspunkt var givet Direktoratet Lejlighed til en Prøvelse af denne Lovgivnings finansielle Virkning?

Men det er klart, at en Institution under et Ministerium faar en for Institutionen saare ubehagelig Opgave, naar den skal foretage en Undersøgelse af en Beregning, foretagen i Ministeriet, af en saadan Beskaffenhed, som den Beregning, der er foretaget ved denne Lejlighed i Socialministeriet, er. Det er vanskeligt at holde sig fuldstændig klar af det Hensyn, man skylder Central-Institutionen, det paagældende Ministerium, og jeg ser da ogsaa kun deri Forklaringen paa, at man i Direktoratets Skrivelse har bortset fra visse Forhold, som nødvendigvis, hvis Lovforslaget ophøjes til Lov, maa foreanledige Udgiftsførelser, sammenlignet med den Udgift, som tidligere Lovgivning foranledigede.

Ikke des mindre har man, bortset fra disse Forhold, skudt dem til Side og har aldeles ikke, hvad dem angaar, foretaget noget Skøn over, hvilken Udgiftsførelse de vilde foranledige, medens man paa den anden Side har fæstet sig ved betydningsløse Forhold som f. Eks. Skønnet, Chancerne for Arbejders Iværksættelse, har kapitaliseret disse Muligheder omhyggeligt og draget dem fra Beløbet for at naa det Maksimumsbeløb paa 4,8 Mill. Kr., som blev Resultatet.

Den højtærede Minister spørger mig,

hvorfor Venstre ikke har stillet Ændringsforslag. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at det har vi virkelig anset for ganske unyttigt i Betragtning af den Tone, hvormed vi og vore Indlæg blev mødt i det Udvalg, som havde denne Sag til Behandling. Ja, den kender den højtærede Minister ikke, og jeg ved ogsaa godt, at han ikke vilde have anslaaet den, hvis han havde haft Førerskabet; men ikke des mindre, vi mødte denne Tone i Udvalget, og vi fik jo ogsaa ganske klart at vide, at der ingen Tid var til at fortsætte Undersøgelsen af disse Spørgsmaal: Nu skulde Betænkningen afgives, den skulde afgives med Dags Varsel. Ingen Kommandersergent i en svunden Tids Hær kunde have udstedt Ordren med vældigere Stentorstemme end den, der lød, da denne Ordre blev udstedt til os.

Derfor maa de Herrer undskylde, nogen Mulighed for at komme i en Forhandling med dem om denne Sag har vi ikke set, og det er jo ogsaa saa meget mere haabløst, som de Herrer vil bygge paa Understøttelsesprincippet, og vi ikke vil gaa videre ad dette Princip Vej — derfor var der vel heller ikke stor Mulighed for at kunne raabe hinanden op.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger til mig, at jeg i min Opgørelse har regnet med et Udgiftsbeløb i Henhold til kommende Lov, men med Indtægter for Arbejdsløshedsfonden efter gældende Lov. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det er ganske urigtigt — ganske urigtigt. Jeg har regnet med Indtægter efter gældende Lov — det maa jeg selvfølgelig, da den højtærede Ministers Lovgivning om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring under alle Omstændigheder først skal træde i Kraft omtrent et Aar frem i Tiden.

Derfor maatte jeg regne med den Indtægt, som er gældende efter bestaaende Lovgivning: 3 Kr. pr. ulykkesforsikret Helaars-Arbejder. Hvad Udgifterne angaar, har jeg regnet med de Udgifter, som Støtte til Arbejders Igangsættelse og til Undervisning efter den gældende Lovgivning vil medføre, men jeg har naturligvis tillige regnet med de Udgifter, som vil blive Følgen af de Loves Gennemførelse, som den højtærede Minister har stillet Forslag om. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen kan jo ikke mene, at det ikke ogsaa maa gøres.

Vi har Indtægter indtil 1. Oktober 1930 efter gældende Lov, vi har Udgifter efter den gældende Lov indtil 1. Oktober 1930; vi har, hvis dette Forslag vedtages, i Løbet af de kommende 12 Maaneder Udgifter til et vist Beløb, og vi har uvægerligt Udgifter til